

Definitio notetur	Circa	I. <i>Synonymia</i> . Summum Bonum hominis vocatur &	Latine, <i>ultimus seu summus finis hominis: Felicitas, seu Beatitudo Civilis.</i> Græcè, τὸ ἀγαθὸν ἀπολύτως ἀνθρώπινον ἀγαθόν, εὐδαιμονία, εὐζωία, εὐπραξία, μακαριότης (τὸ ἀνθρώπινον.)
		II. <i>Distinctio Vocabuli</i> . S.B. hominis est vel	<i>Theologicum</i> , ad quod sacra Theologia hominem ducit, cuius ultimus gradus est in vitâ æternâ. <i>Philosophicum</i> , quod à Philosophiâ sperari potest, & in hac vitâ civili absoluitur.
		* S. B. <i>Philosophicum</i> iterum potest bifariam considerari, quatenus scilicet est aliquid boni commune cum omnibus creaturis: & hoc est DEUS, seu gloria DEI. proprium: & sub hoc conceptu S. B. hoc loco investigatur.	
		III. <i>An sit?</i> Aff. Quia alias sequeretur, in finibus, quorum unus alteri est subordinatus, dari processum in infinitum: quod est absurdum.	
Definitio nem notetur		IV. <i>Requisita</i> , quæ ex ipso vocabulo elici possunt. Debet enim esse Bonum	<i>Hominis</i> , i. e. non debet esse homini commune cum bestiis. debet esse in potestate hominis, sic, ut invito eripi non possit. <i>Summum</i> : i. e. non debet esse appetibile propter aliud, (tanquam propter finem,) sed tantum propter se.
		* Idem autem est S. B. hominis unius & civitatis, id est, hominum multorum in societatem civilem copulatorum.	
		1. <i>Voluptas corporis</i> . Quia hæc	est homini communis cum bestiis. non debet appeti tantum propter se.
		2. <i>Divitiæ</i> . Quia hæc	non debent appeti propter se: possunt invito eripi.
Definitio nem notetur		3. <i>Honor</i> . Quia hic	non debet appeti tantum propter se: magis est in potestate honorantis, quam honorati.
		4. <i>Habitus virtutis</i> . Quia hic non tam propter se, quam propter actionem suam expetitur.	
		II. <i>Quid sit?</i> Resp. Summum Bonum hominis est operatio animæ rationalis secundum virtutem optimam & perfectissimam, I. Nicom. 7. In actionem enim virtutis requisita illa exacte conveniunt.	
		* Verba illa Definitionis Aristotelica, εὐδαιμονία, in vitâ perfectâ, quin omitamus, nihil prohibet. Spectant enim ad existentiam Beatitudinis. Nobis verò satis est essentiam ejus definitione expressam habere.	
Definitio nem notetur		III. <i>Quare in definitione non fiat mentio ceterorum bonorum animi inferioris ordinis, bonorum item corporis & fortuna?</i> Resp. quia nec sunt finis ipse ultimus, nec cum determinant. Fatendum interim, ea esse felicitatis jam instrumenta, jam causas sine quibus non, jam ornamenta, jam objecta materialia.	
		IV. <i>An definitio isthæ sit Felicitatis Theoretica, an Practica, an utriusque?</i> Resp. utriusque,	
		ut patebit è Tab. seq.	
		† Falluntur, qui existimant, solam Beatitudinem Practicam ab Aristotele definitam esse. Theoreticæ enim Beatitudinis definitionem illam ipse applicat Philosophus, lib. X. Cap. 7. ut patet ex textu.	